

[Svend Haugaard.]

imod disse jordlove, må jeg konstatere, at der absolut intet er påvist, som gør, at man kan påstå, at der ikke fortsat er dansk styring af, hvem der skal have jordværdierne, og der er intet i disse spørgsmål, som kan være noget problem for en stillingtagen til EF. Dermed har jeg ikke sagt, at vi er færdige med alt inden for jordlovene. Men det, der mangler, er ting, man kan tage når som helst hen ad vejen, og som EF ikke vil eller kan blande sig i.

Jeg vil gerne komme med et par personlige bemærkninger. Hr. Frode Jakobsen sagde i går, at det spørgsmål, vi her drøfter, ikke først og fremmest er et spørgsmål om kroner og øre. Jeg er helt enig heri. Jeg hører til dem, der har været ung i 1930'erne, og jeg hører til dem, der med gru i 1930'erne oplevede kriser og politiske modsætninger, som var opstået ved, at man var sig selv nok og sig selv fremfor alle andre. Det skabte arbejdsløshed, det skabte fattigdom, og det skabte til sidst den største katastrofe, verden har set. Min indstilling — min positive indstilling, har jeg vist lov til at sige — til internationalt samarbejde blev grundlagt i disse år. Det er fra den tid, jeg føler mig forpligtet til at være med til et internationalt samarbejde, som kan hindre, at den slags ting sker igen. Jeg ved da udmærket godt, at EF ikke er det ideelle på dette punkt, men det er efter min mening det øjeblikkeligt mulige. Jeg ser meget gerne, at det er et globalt samarbejde, vi kommer frem til. Jeg har været med til i 40 år at tale for dette globale samarbejde, men jeg må erkende, at resultaterne har været relativt små. Efter så mange års forsøg på internationalt samarbejde ønsker jeg at være med til at se resultater, og jeg ønsker disse resultater skridtvis fremfor ingen resultater. Jeg mener, at det, som vi nu står over for, og som Danmark kan tilmelde sig, ikke er det ideelle, men dog et skridt på vejen mod noget bedre, efter min mening den eneste mulige vej. Vi er en del af Europa; vi er afhængige af Europa. Jeg ønsker ikke én gang til at stå udenfor, magtesløs som tilskuer til, at Europa går den forkerte vej. Jeg ønsker at komme ind, hvor beslutningerne træffes. Jeg ønsker at medvirke til, at de rigtige beslutninger bliver truffet.

Ud fra denne internationale indstilling,

ud fra det, der blev nævnt før om de vitale danske langtidssinteresser, må jeg føle, at det vil være at svinge, hvis vi ikke er med til at forme fremtidens Europa, så dette fremtidens Europa bliver et fredeligt Europa og dermed også giver en fredelig udvikling for verden. Jeg vil føle, at det er at svinge, hvis vi ikke er med til at støtte fredsbevarende og afspændende kræfter i Europa, som det efter min mening kun kan ske, når vi er med indenfor.

Nu blev u-landene nævnt i går. Jeg vil også føle, at det er at svinge u-landene, hvis vi ikke gør vores indflydelse gældende for en bedre placering af u-landene, hvad vi netop kan gøre, hvis vi bliver placeret indenfor.

Min vurdering er da, at vi har opgaver at røgte inden for europæisk samarbejde, og at vi ikke har indflydelsen, hvis vi holder os udenfor. Ud fra denne internationale indstilling og denne internationale forpligtelse er mit svar et ja.

Skovmand: Det er for så vidt med ulyst, jeg tager ordet i denne sag. Det er aldrig rart at skulle sige om folk, som man i det daglige har et godt samarbejde med, at de har båret sig forkert ad. Det er ubehageligt at sige om folk, som man i det daglige har både sympati og respekt for, at de bærer sig uansvarligt ad. Men vi er nu i en situation, hvor det er umuligt at tie stille. Der er det særlige ved lovforslaget om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, at det er noget aldeles uopretteligt. Er vi først kommet ind, kommer vi aldrig nogen sinde mere ud igen. Og det er en beslutning, vi ikke alene træffer på vore egne, men også på vores børns og vores børnebørns vegne.

I denne sag er det nødvendigt, at det bliver gjort klart, at beslutningen træffes på et uansvarligt grundlag, også selv om det betyder, at jeg f. eks. bliver uvenner med folk, som jeg normalt ville ønske at være venner med. Jeg bruger ordet „uansvarligt“, fordi der her er tale om et samarbejde af en karakter, som Danmark aldrig tidligere har været med i, og fordi vi kun har meget tågede forestillinger om, hvad dette samarbejde betyder for det samfund, vi kommer til at leve i i de kommende år.

Tænk så, om regeringen havde erkendt det, om den og dens forgængere fra starten